

strationer i alle tilfælde vil være i stand til at skønne over, hvilke oplysninger der er nødvendige for denne helhedsvurdering, og der må derfor til de sociale udvalg knyttes sagkyndige konsulenter, som kan give råd og vejledning med hensyn til belysning af sagen.

Som eksempel på sådanne sagkyndige kan nævnes læger, psykologer og pædagoger samt specialister på de arbejdsmæssige og revalideringsmæssige områder.

De kommunale repræsentanter som har deltaget i arbejdet med planlægningen af ordningen, herunder også repræsentanter for Kommunernes Landsforening er gået stærkt ind for, at varighedsbegrænsningen ophæves, og har tilsluttet sig, at det bl. a. som følge heraf er nødvendigt, at den enkelte dagpengesag som foreslået tages op til nøje vurdering mindst hver 3. måned.

Spørgsmål 58:

Vil det ikke være hensigtsmæssigt at give lovforslagets § 49 en anden formulering under hensyn til hændelsesforløbet omkring den tilsvarende bestemmelse i lov om offentlig sygesikring?

Svar:

1. Efter lovforslagets § 49 kan chefen for sikringsstyrelsen bl.a. kræve sygehusjournaler eller udskrifter heraf til brug ved behandlingen af de sager, der hører under styrelsen.

2. En tilsvarende hjemmel findes ikke for direktøren for den offentlige sygesikring i sygesikringsloven, men det oprindelige forslag til sygesikringslovens § 25 indeholdt en sådan bestemmelse.

Om hændelsesforløbet omkring sygesikringslovens § 25 henvises til pkt. 1 i socialministeriets besvarelse af dags dato af spørgsmål fra folketingets socialudvalg vedrørende forslag til lov om den sociale ankestyrelse.

3. Der vil ofte være tale om ret komplicerede sager af betydelig økonomisk rækkevidde, som forelægges sikringsstyrelsen til afgørelse, og som kun vil kunne afgøres på et forsvarligt grundlag, når der foreligger tilstrækkeligt specificerede lægelige oplysninger om den person, hvis forhold afgørelsen vedrører.

Det er derfor af afgørende betydning for

behandlingen af sagerne, at sikringsstyrelsen kan indhente sygehusjournaler eller udskrifter heraf.

4. Om det tilsvarende problem vedrørende forslaget til lov om den sociale ankestyrelse (og indenrigsministerens forslag til lov om erstatning for vaccinationsskader), henvises til ovennævnte besvarelse af spørgsmål fra socialudvalget, især socialministeriets bemærkninger om partens ret til aktindsigt i medfør af lov om offentlighed i forvaltningen.

Spørgsmål 59:

På hvilken måde ville ministeren anse det for hensigtsmæssigt at ændre lov om offentlig sygesikring (og eventuelt foretage lovændringer iøvrigt), såfremt den i nærværende lovforslag forudsatte EDB-anvendelse ikke viser sig gennemførlig på det forudsatte tidspunkt?

I denne forbindelse udbedes en kort redegørelse for, hvorledes forberedelserne til EDB's anvendelse skrider frem, herunder oplysning om, hvor lang prøvekøringsperiode der må anses for nødvendig.

Svar:

I sygesikringsloven, der træder i kraft den 1. april 1973, er der truffet bestemmelse om, at sygeforsikringsloven ophæves fra samme tidspunkt, herunder også denne lovs regler om dagpenge. Det er således forudsat, at sygekassernes virksomhed standses, bortset fra en kort periode til afvikling af kassernes uafsluttede økonomiske mellemværender med forskellige institutioner, medlemmer, læger m. fl., og at reglerne om dagpenge skal findes i den nye dagpengelov.

Hvis det skulle vise sig, at dagpengereformen ikke kan gennemføres pr. 1. april 1973, vil det af praktiske grunde — herunder personalemæssige — ikke være muligt at lade sygekasserne videreføre de gældende dagpengeordninger, end ikke i en kortere overgangsperiode. Man måtte i stedet midlertidigt lade kommunerne overtage administrationen af de gældende ordninger — en mulighed som kommunerne på et tidligere tidspunkt under planlægningsarbejdet erklærede sig villige til i givet fald at søge realisere.

Skulle den situation indtræffe, må det anses for hensigtsmæssigt, at der i dagpenge-